॥ ७ ॥ रामणीयकंद्वीपविशेषं ॥ ८ ॥ इतिआदिपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेषड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ७ ॥ संप्रदृष्टाइति तंद्वीपंरामणीयकमेव ॥ १ ॥ लवणंलवणासुरंपूर्वेददृशुःपुनर्ग मनेसनास्तीतिभावः ॥ २ ॥ ३ ॥ पद्माकरैःसरोभिः ॥ ४ ॥ ह्रदैःनदीषुगंभीरप्रदेशैः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ मनःसंहर्षायजातंमनःसंहर्षजं जनेःसर्वविभक्त्युपपदाद्भुः प्रजापतेर्योमनःसंहर्षःसंकल्पोल्लासस्त

आपूर्यतमहीचापिसलिलेनसमंततः॥ रसातलमनुप्राप्तंशीतलंविमलंजलं॥ ७॥ तदाभूरभवच्छन्नाजलोर्मिभिरनेकशः॥ रामणीयकमागच्छन्मात्रास हभुजंगमाः॥ ८॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिआस्तीकपर्वणिसौपर्णेषड्विंशोऽध्यायः॥ २६॥ ॥७॥ ॥७॥ सौतिरुवाच संप्रदृष्टास्त तोनागाजलधाराप्लुतास्तदा॥ सुपर्णेनोह्यमानास्तेजग्मुस्तंद्वीपमाशुवै ॥ १ ॥ तंद्वीपंमकरावासंविहितंविश्वकर्मणा॥ तत्रतेलवणंघोरंददृशुःपूर्वमागताः ॥ २॥ सुपर्णसहिताःसर्पाःकाननंचमनोरमं॥ सागरांबुपरिक्षिप्तंपक्षिसंघनिनादितं ॥ ३॥ विचित्रफलपुष्पाभिर्वनराजिभिरावृतं॥ भवनैरावृतंरम्यैस्त थापद्माकरैरपि॥ ४॥ प्रसन्नसलिलैश्चापिह्रदैर्दिव्यैर्विभूषितं॥ दिव्यगंधवहैःपुण्यैर्मारुतैरुपवीजितं॥ ५॥ उत्पतद्भिरिवाकाशंवृक्षैर्मलयजैरपि॥ शोभि तंपुष्पवर्षाणिमुंचद्भिर्मारुतोद्धतैः॥ ६॥ वायुविक्षिप्तकुसुमैस्तथाऽन्यैरपिपादपैः॥ किरद्भिरिवतत्रस्थान्नागान्पुष्पांबुवृष्टिभिः ॥ ७॥ मनःसंहर्षजंदिव्यंगं धर्वाप्सरसांप्रियं॥ मत्तभ्रमरसंघुष्टंमनोज्ञाकृतिदर्शनं॥ ८॥ रमणीयंशिवंपुण्यंसर्वैर्जनमनोहरैः॥ नानापक्षिरुतंरम्यंकद्रूपुत्रप्रहर्षणं॥ ९॥ तत्तेवनंसमा साद्यविजह्रुःपन्नगास्तदा॥ अब्रुवंश्चमहावीर्यंसुपर्णंपतगेश्वरं॥ १०॥ वहास्मानपरंद्वीपंसुरम्यंविमलोदकं॥ त्वंहिदेशान्बहून्रम्यान्व्रजन्पश्यसिखेचर॥ ॥ ११॥ सविचिंत्याब्रवीत्पक्षीमातरंविनतांतदा॥ किंकारणंमयामातःकर्तव्यंसर्पभाषितं ॥ १२॥ विनतोवाच दासीभूतास्मिदुर्योगात्सपत्न्याःपत गोत्तम॥ पणंवितथमास्थायसर्पैरुपधिनाकृतं॥ १३॥ तस्मिंस्तुकथितेमात्राकारणेगगनेचरः॥ उवाचवचनंसर्पांस्तेनदुःखेनदुःखितः॥ १४॥ किमाह त्यविदित्वावाकिंवाकृत्वेहपौरुषं॥ दास्याद्वोविप्रमुच्येयंतथ्यंवदतलेलिहाः॥१५॥ सौतिरुवाच श्रुत्वातमब्रुवन्सर्पाआहराम्रतमोजसा॥ततोदास्या द्विप्रमोक्षोभवितातवखेचर॥ १६॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिआस्तीकपर्वणिसौपर्णेसप्तविंशोऽध्यायः॥ २७॥ ॥७॥ ॥७॥

ज्जंवा ॥८॥ सर्वैर्गुणैरितिशेषः ॥९॥१०॥ सुरम्यंइतोपिरमणीयं ॥११॥१२॥ दुर्योगात्दुष्टभावात् वितथंशुक्लेपिकृष्णत्वंदृष्ट्वा सर्पैर्वालभूतैः उपधिनाछलेन ॥१३॥१४॥ धनक्रीतोविद्यार्थीपणजितोवादास्यं करोतितेषांमुक्तिःदानेनविद्यालाभेनपणांतरजयेनवाभवतीतिकिमेतेषुमयाकर्त्तव्यमित्याह किमिति लेलिहाःभोसर्पाः ॥१५॥१६॥ इतिआदिपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेसप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥

Digitized by Google